

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ne kicsinyeskedjünk!

Pécs, 1898. szept. 22.

Mint már lapunk tegnapi számának távirati tudósításában közöltük, Komjáthy Béla a képviselőház pénzügyi bizottságában szóvá tette a királyné halálesetével kapcsolatos bécsi dolgokat, rámutatott arra a folyton megújuló jelenségre, hogy az udvari emberek következetesen ignorálják Magyarország szuverenitását, állami különállását. A magyar törvényhozást egyenlő rangba helyezték a tartományi képviselőkkel, a ravatal föliratainál elsikkasztották a drága halottnak magyar királynéi méltóságát, nem csuda tehát, ha külföldi uralkodók és képviselők is csak az osztrák császárné elhunytát gyászolták. Megtörtént aztán, hogy Ő Felségének egy állami funkciója, az új rend alapítása, a magyar hivatalos lapban a magyar kormány ellenjegyzése nélkül jelent meg, a mi törvénybe ütközik. Mindezek a dolgok sérelmét képezik az országnak, a melyért a kormány felelni tartozik.

Bánffy báró, a csak világrengető dolgokkal foglalkozó nagy államférfi, erre a felszólalásra szánakozó mosolylyal azt jegyezte meg, hogy ugyan ne kicsinyeskedjünk, nem érdemes az ilyesmiről csak beszélni is! Beismeri ugyan, hogy a tett intézkedések bizonyos kívánni valót hagytak hátra, de az előfordult rendetlenségek

nem képeznek sérelmet s az önérvényes kormányának az ilyenekre szemet kell hunyia, mert nem illik keresni az alkalmat, hogy *soha semmi ne mulhasson el sérelem nélkül.*

Hát persze hogy mi vagyunk a hibásak abban, hogy nálunk „soha semmi se mulhat el sérelem nélkül”, mért vagyunk olyan tulérzékenyek, hogy feljajdulunk, mikor minden lehető alkalommal ostorral vágja szemköztt a nemzetet az udvari lakáhad. Ugy kell tennünk, mintha észre sem vennők a sértést s akkor mindjárt rendben lesz minden, mert a magasabb udvari politika szerint nem az a hibás, aki folytonos baklövésekkel sérteti a nemzet érzelmeit, hanem az, aki e miatt panaszra nyitja az ajkát.

Minek is panaszkodni az olyan arcúútás miatt, a melyről a miniszterelnök azt állítja, hogy nem sértési szándékból kaptuk, hanem tévedésből.

A szegény udvarmester nem államtudós s így tévedése menthető, még ha ezek a tévedések olyan sűrű egymásutánban követik is egymást, mint a bécsi udvar alkalmazottainak rendszeres tévedései. Mert ezekben a „tévedésekben” is olyan rendszer van, mint egynémely obskurus kereskedő tévedéseiben, soha sem a maguk kárára, hanem mindig a publikum rovására tévednek.

Mert különben sincs ok a panaszra, hisz a tévedést utólag kireparálták, épen

ugy mint az a bizonyos kereskedő, akit mikor rajta csipnek a hamis mértéken, készséggel ráadja a hiányzó súlyt s még bocsánatot is kér a „tévedésért.”

Persze a tévedések folytonos láncolata, a melyeknek egyedüli célja állami önállásunk elsikkasztása s az osztrák őrbirodalomnak előtérbe állítása, tévedésbe ejti a külföldet is, a mely ilykép tudomást sem vehet a mi nagy garral dicsőített külön magyar államiságunkról. Igazán Bánffyhoz méltó mentegetőzés volt az, mit Komjáthy arra a panaszára válaszolt, hogy a külföld részvétnyilatkozatai mind az osztrák császárnak szóltak az osztrák császárné gyászos halála fölött. „Mikor valaki a fájdalom hatása alatt táviratot fogalmaz — így szolt a mi állambölcsünk — *csak nem hívhatja elő a tanácsosait!* Valóban dicső egy államiság is ez a mienk, a melyet a külföldi uralkodók csak tudós tanácsosaik szakszerű kutatásai segítségével képesek fölfedezni. Szerbiáról, Bulgáriáról, sőt még Montenegróról is bizonyára tanácsosaik utbaigazítása nélkül is eltalálták volna azok a külföldi uralkodók, hogy azok önálló államok, csak Magyarország államisága az, a mi hiányzik az európai köztudatból s csak holmi exotikus szubtilitásokkal foglalkozó tudósok dicsekedhetnek vele, hogy fölfedezték.

Ki a felelős azért a szégyenletes valóságért? A külföld semmi esetre sem, mert

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Mostoha.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Isten, aki láthatta szegény Janka lelkét, tudta, hogy ő mindig csak a jót akarta. A derék lánynak mégis folyton a szemére hányták, hogy minek is született ő tulajdonképpen, mikor olyan semmirekellő, s annyiszor mondogatták előtte, hogy ilyen meg amolyan rossz, míg a szánandó teremtés maga is elhitte. Sirt is eleget a szegény gyermek, hogy miért is jött a világra, ha nincs, ki őt szeresse, ugy mint a többieket. Ha látnia kell, hogy apja hogyan dédelgeti ifjabb testvéreit, míg számára csak ritkán talál egy jóindulatu szót. Ha nem tudja, miféle érzés az öröm, amit ugy sem volna kivel megosztania, és ha el kell rejtenie bánatát, mert nincs, aki nyájasan vigasztalna. Őt nem cirogatták, mint más gyermeket, nem csókolgatták sokan. Még a testvérei is — igaz, hogy csak apjuk részéről testvérei — ugy bántak vele, mint kellelten idegennel. Az az asszony pedig, ki csak azért költözködött házukba, hogy második anyjává legyen, bizony csak mostoha maradt iránta.

Hogy is ne, mikor a tulajdonképeni apja is idegenkedett a gyermektől, ki szakasztott mása volt korán elhunyt édes anyjának, míg

apjára nem emlékeztetett egyetlen vonása sem. Születése nem okozott volt örömet a házban, valami pletyka járta azon időben a falut s a házastársak közt annak idején nagy volt az egyenlenség. A kis gyermeket az apja csak tűrte, de nem szerette, s mikor valamelyest megnőtt, bizony inkább csak ugy tartották, mint cselédet, semmint olyant, kinek jussa van a vagyon fele részéhez, mint anyai örökéhez. S bár a jómódu paraszt házában mindnyájan dolgoztak, a legnehezebb munka mindig csak Jankának jutott, ki szótlan megadással végezte a legkellemetlenebb dolgot is, bár nagy ritkán érte őt jutalmul dicséret szó, de annál gyakrabban a szidalom.

A szegény teremtés végre beletörődött nehéz sorsába, azt hitte, ugy kell ennek lennie, hiszen mint mondják, rossznak született ő s bűnhődnie kell nemcsak a saját, de az anyja vétkeiért is. Azért Janka a sors igazi kegyének vette, mikor egy napon kérő köszöntött házukba, kérő, aki őt szemelte ki élettársul. Igaz, hogy nem volt afféle fiatal ember, ki hozzáillet volna az ő erőteljes, husz éves korához és igaz, hogy ő az András bácsit inkább amolyan kemény szívű embernek ismerte. De azért boldogan követte vőlegényét az oltárhoz, nem sejtván, hogy csak felcseréli az egyik rabságot a másikkal.

Mert mikor András gazda megkérte Janka kezét, őt nem annyira szerelem, mint inkább a józan számítás vezérelte. Hiszen a leánynak

anyai részről csinos vagyonkaja volt, meg aztán dolgos is volt, hozzászokva a legkeményebb munkához. Ilyenformán nemcsak asszonyt hoz a házba, amelyben első felesége után négy gyermek kiáltozott anya után, hanem egy szorgalmas cselédet is, kinek még bért sem kell fizetni. Ugy is bánt a feleségével, mint egy cseléddel s Janka csak jámboran követte ura minden szavát, még mindig hálát adván az Istennek, hogy most már csak egynek a parancsát kell teljesítenie, míg a szülői házban mindenki rendelkezhetett vele.

Ugy hozta magával a sors, hogy ő, ki fenékiig üritette volt a mostohaág keserűségét, most maga is négy gyermek mostohaanyja lett. De inkább anya, mintsem mostoha. Nem akarta ő, hogy az az ártatlan négy kis jószág végigszenvedje ugyanazt a kálváriát, amelyen ő ifjúságában hullatott annyi keserves könnyet. A tulajdon anyjok se bánhatott volna gyöngédebben az árvákkal, kik az első pillanattól fogva megéreztek szeretetét s szívük egész melegével vonzódtak hozzá. Egész kincsét az anyai gyöngédségnek pazarolta a mostohákra, hiszen az ég ugyis megtagadta tőle az igazi anyai örömet, nem áldván házassági frigyét gyermekkel.

S multak az évek szürke egyhangúságban. Vénült az asszony s vénült az ura is, ki bár megbecsülte Janka erényeit, még sem tett le zsarnokságáról, melyet nemcsak a felesége, de gyermekei is súlyosan éreztek.

az úgy vesz bennünket, a mint érvényesülni tudunk. Ha a magyar kormány szóra sem érdemes csekélységnek tartja azt, hogy a közös külképviselet mindenütt csak az osztrák öszsbirodalmi eszmét juttatja kifejezésre, akkor ugyan hogyan követelhetné valaki, hogy a külföld tudomást vegyen arról az államiságunkról, a mely nálunk is csak a törvénytár lapjai közé van eltemetve, de eszünkbe sem jut erélyesen követelni, hogy az életre is keljen, sőt a mikor itt az alkalom, hogy ezt az államiságot törvényadta jogunknál fogva legalább a gazdasági téren érvényesítsük, akkor is nem ezt tesszük, hanem inkább kicsavarjuk a törvény nyakát, csak hogy a külföld észre ne vegye, hogy a Habsburg uralkodóház jogára alatt két külön állam él, mert ez árt a nagyhatalmi állásnak.

Épen ilyen szánalmas Bánffy mentegőzése a rendalapítás körül történt lapzussal szemben. Azt mondja, hogy a rendek alapítása tekintetében sehol sem intézkedik a törvény s így nem találta szükségesnek az ellenjegyzést. Az igaz, hogy 1848-ban Bánffy még nem volt miniszterelnök, de azért mégis csak tudhatná, hogy az uralkodó minden rendelkezéséhez, a mely uralkodói funkciót képez, a negyvennyolcas törvény parancsolólag írja elő a miniszteri ellenjegyzést.

Azt meg talán Bánffy sem fogja állithatni, hogy egy rend alapítása az uralkodónak csupán privát mulatsága és nem állami funkció, mikor azt is beismeri, hogy a rendnek adományozásához szükséges az ellenjegyzés. Nos ha az adományozáshoz ellenjegyzés szükséges, akkor józan logika szerint magának a rendnek örök időkre való megalapításához az csak még inkább szükséges lenne.

Vagy talán az ellenjegyzés elmulasztásával az alól a felelősség alól akart kibujni, mely egy magyar szentnek abban foglalt elsikkasztása folytán a nyakába szá-

kadt? Ez alól azonban nem menekül, mert most nemcsak azért fog felelni, hogy megengedte magyar Szent Erzsébetnek thüringiaivá való kihonosítását, hanem azért is, hogy megszegte a törvényt, mikor egy uralkodói ténykedésért a köteles felelősség vállalást elmulasztotta annak ellenjegyzés nélküli közrebocsátásával.

Mindez lehet az ő nézete szerint bágatel dolog, mert előtte csak a bársonyszék birtoka a fő, de a kiben van még nemzeti érzés, jog és törvénytisztelet, az számon fogja tőle kérni mindezeknek rendszeres sértegetését.

H i r e k.

Pécs, 1898. szept. 22.

A feszület és az atyafi.

A régi jó világ törvénykezésében a feszület nagy szerepet játszott. Esküjét erre kellett letenni, vallásra való tekintet nélkül, a törvényeskedőknek.

Egy kopott, poros feszület most is ott van egyik kapitány asztalán. És hogy ereje van még annak, arra példaként még ma is fordulnak elő esetek.

A ravasz parasztot, úgy lehet Kabók volt a neve, harminc forintig megbírságolta a kapitány. Idézve volt aztán a paraszt, hogy fizessen. Meg is jelent a paraszt, de mondá:

— Kapitány ur, kifizettem már én eztet a bírságumot . . .

A paraszt tudakos volt. De a kapitány sem a faluhelyen született ember. Azért a fizetésekre vonatkozólag ő könyveket szokott vezetni. Tehát utána lapozván, biztos volt a dolgában, hogy a ravasz paraszt még nem fizetett semmi bírságumokat. Faggatni kezdte azért a részletekre nézve.

— Uram, mondá ez, hisz még tanum is van reá, hogy fizettem . . .

— Ugy! szólt a kapitány. Hát hívja be kend azt a tanut, hadd nézzünk a szemek közé.

A tanu bejött. De ő meg olyan ember volt, akinek egy könnyen nem lehetett a szemek közé nézni, mert mindig csak forgatta azt jobbra és balra, azonban a kapitány szemek közé sehogyan sem akart ő tekinteni.

merészeljen. Busult tehát szegény Liza, hogy szinte hervadni kezdett. A jó mostohának pedig, aki szenvedni látta, megessett a szive rajta. Szegény Janka ugyan, kinek élete már korai ősz felé közeledett, még most sem tudta, mi az a szerelem, az ő szívének nem volt szabad megszólalnia; de tudta, tapasztalta volt, mit tesz a házasság élet szerelem nélkül. A jó asszony megsajnálta Lizát, kinek hasonló sorsot szánt az apja, mint a milyen alatt ő maga görnyedt. És bár nem mert ellenkezni az ura akaratával, titokban mégis a szerelmesek pártjára állt. Talán csak kihúzzák valahogy azt a három esztendőt s ha a legény visszatér, még minden jóra fordul.

Csak hogy az ifju pár emésztő szerelmének a vigasztaló szó nem volt elég. Találkozni szerettek volna, ámde az öreg András egész nap úgy vigyázott Lizára, úgy féltette minden lépését, hogy összejövetelük szinte lehetetlennek látszott. Liza erre anyjánál, a jó mostohánál könyörgött pártfogásért s ez jóságos szívével nem tudott ellentállni. Így történt, hogy miután beköszöntött a nyár, az asszony és a leány késő este, mikor az öreget elnyomta az álom, szép csendesen kimentek a mezőre, hol a Gyuri fiu már várakozott reájuk. A szerelmesek ott esküdöztek egymásnak örök hűséget, mialatt az asszony örködött fölöttük, hogy szerelmi párbeszédjük csak — beszéd maradjon.

E boldog találkák visszaadták Liza arcának viruló rózsáit, visszaadták kedélyének

Igy vagyunk! Gyanuskodott erre a kapitány. Ez a kapitány nem hiába, hogy nem faluhelyen született, de igen tapasztalt és fortélyos kapitány. Ő azonban köhögni szokott, mert képzelet, hogy sorvadásszerű betegségben szenved, azért szokott köhécselni ő. És szemöldökeit összerántván, rátekintett a réveteg nézésű magyarra, a lehető legkeményebb torokhangon mondván neki:

— A szemem közé nézzen kend! (a tanu magyar kénytelen-kelletlen odanézett tehát.) Aztán pedig kérdezte: Látja kend ezt a feszületet!?

— Látom, mondá hirtelenül elfátyolozott hangon a tanuvallomástételre bediktált magyar.

— No hát meg mer kend esküdni ezelőtt a szent feszület előtt, hogy igaz látója volt annak, amit a komája mondott a fizettségek felől? . . .

A magyar szinte köhécselt. Közben meg is vakarta az orra tövét. Aztán a kereszt felé sanditva, mely évek óta ott porosodik a kapitány lim-lomos asztalán, majd ide s oda tekintgetvén, körül is nézegetett ő és végül mondá:

— Komám! Fordult a ravasz Kabókhöz. Komám, úgy vélöm abban a szobában, ahol kend fizetött, más formázatu volt az ablak. Olyan rácsos volt az ablak, vélekődött orratövével vakargatván az igazatvalló tanuként bediktált paraszt.

— Az ám! Persze! Persze, hömgetett a Kabók koma, hát persze az adóhivatalban volt az! mondá és további szóváltás nélkül fizeté a 30 frt bírságumokat. A kapitány pedig, aki azt képzelet, hogy sorvadásban szenved, azóta nagyon büszke a — keresztjére, hát ha még egy Ferenc-József keresztje is lesz neki?

nemes Portörő Kelemen.

Napirend 1898. szeptember 23-án.

Naptár: péntek, szept. 23. — Róm. kath.: Linusz. — Prot.: Tekla. — Görög-kele.: (szept. 11.) Theodóra. — Zsidó: Tischri 7. — Nap két 5 óra 38 perckor; nyugszik 5 óra 38 perckor. — Hold két 2 órakor délután; nyugszik 10 óra 26 perckor este. Hold első negyede 3 óra 39 perckor reggel. Egy óra 34 perckor reggel a nap a Mérleg jegyében lép. Ekkor van ősz kezdete.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő, keleten csapadék várható.

Gyászünnepegy a főreáliskolában reggel 8 órakor.

Különösen Liza, a hajadon, a legidősebb leány, kinek a kedvéért már nem egy férfi megfordult náluk háztűznézőben. Ámde András gazda nem szívesen fogadta a fiatal legényeket, hisz neki más terve volt Lizával; igaz, hogy afféle házassági terv, melyről hallani sem akart. De az öreg nem tágitott s várta csak, míg megpuhul a lánya s követi azt, kit az apja választott számára s elfelejti azt a másikat, ki szívét bírta.

Mert Liza szive már nem volt szabad. Ott lakott már réges-régen egy nyalka legény, a szomszéd bognár Gyurija, kivel együtt járt iskolába, együtt játszadozott gyermekkorában. Ebbe a frigybe pedig az öreg semmiképen sem akart beleegyezni. Nemcsak mert hosszas pere volt a szomszéddal, de még inkább, mert nem akarta mesteremberhez adni a leányát, kinek se földje, se vagyonszája, csak két keze munkája. Sőt még azért sem, mert most huszonnégy éves korában még egyszer, utoljára, kell sorozásra mennie s bizonyára ott tartják majd három évre.

S ott is tartották. Nagy volt Liza bánata, mert nagy idő ám az a három esztendő s hogy fogja ő majd kibírni a harcot apja ellen, míg szive választottja csak a távolból gondolhat reája. Mert, hogy gondolni fog, abban bizonyított Liza s a Gyuri is megfogadta szentül. Csak hogy mikor az történt, künn a réten, az öreg András bácsi is oda jött, nagy patáliát csapott és szigorúan megtiltotta leányának, hogy a szerelmes legényekkel valaha találkozni

vigságát. Helyette most az asszony kezdett hervadni, akinek az egészsége nehezebben bírta ki az éjjelezést, hiszen nappal annyi volt a dolga! Janka nehezen nélkülözözhette azt az álmot, melynek hiányát nappal nem tudta pótolni, de azért hősiesen minden éjjel elkísérte a leányt. Nem akarta őt megfosztani az ártatlan örömtől, de örködni is akart fölötté, hogy baja ne történjék. Hiszen ő, mostoha leánya a sorsnak, mindig csak a jót akarta s olyan büszke örömmel töltötte el a fiatalok halás szeretete

És mégis balul végződött minden. Valamelyik éjszaka nagyon is tikkasztó volt a levegő, ő pedig olyan fáradt, olyan kimerült volt. Elnyomta az álom. A pezsgő vérű fiatalokat pedig elragadta a szenvedély, a szerelmet lehelő, illatával gyönyörre hívó nyári éj.

Mióta a Gyuri fiu bevonult a tüzérséghez, újra kezdett hervadni Liza. Nem lehetett többé titkolni a történeteket. A mostoha is, a leány is, emésztették magukat a bubánatban. Az egyik, mert hiába állt ellen a szeretetlen, zsarnok apának, mikor nem birt ellentállni az álomnak. A másik pedig, mert nem birt ellentállni a szerelmesének. A szerelmesének? vajjon!? hiszen azt hallani Gyuriról, hogy minden vasárnap látják a városban nagyban mulatni egy táncteremben, ahová rendszeren egy elhízott szakácsnéval köszönt be, egy csuf cseléddel, ki — pénzzel tartja őt

Som Péter.

— (**Erzsébet királyné emlékezete.**) Kegyeletes és megható módon nyilvánult a részvét boldogult királynénk halála felett *Német-Bólyban*. Szept. 18-án a községben létező összes egyesületek, az iskolaszék, valamint a politikai és hitközségi képviselőtestületek közös ülést tartottak, a melyen gyászkeretes jegyzőkönyvben örökítették meg mély fájdalomukat kegyeletes megemlékezésül még a késő utódoknak is. Másnap, azaz 19-én reggel 9 órakor volt az ünnepélyes rekviem, a melyet ft. Plank Kamill plébános végzett Szommer Gyula és Klein Tivadar káplánok segédlete mellett. A szentély előtt gyönyörű, délszaki növényekkel díszített katafalk állt. Mise közben Klein Dezső kántor megható magyar gyászdalokat adott elő az iskolásgyermekkel, míg a pap áldozásától a mise végéig Emerica irg. r. nővér énekelt remek koncepcióju gyászdalt, mélyen belenyulva a hallgatóság szívébe. Megemlítendő, hogy a község németajku női mind fekete ruhában és fejkendőben jelentek meg. A tágas templomot teljesen megtöltötték a községi intelligencia, a képviselőtestületek, előljáróság, egyesületek, a hívők nagy sokasága.

— (**Fényes esküvő.**) Fényes esküvő volt ma városunkban. Délután 10 órakor kötött házasságot az anyakönyvvezető előtt *Brázay Zoltán*, budapesti nagykereskedő, *Brázay Kálmán* orsz. képviselő fia, *Szuly Gizellával*, *Szuly János* ügyvéd leányával. A házasságkötésnél tanúk voltak a menyasszony részéről *Blaskovich István* kir. ítélőtáblai elnök és a völegény részéről *Tihanyi Béla*, a Földhitelintézet jogügyi előadója Budapestről. A polgári házasságkötésnél, főispáni engedély alapján *Majorossy Imre* polgármester adta össze a fiatal párt, kiket mint nyoszolyóleányok és vőlények *Brázay Sarolta* — *Szuly Aladár*, *Brázay Vilma* — *Pilch Ernő*, *Rihmer Böske* — *Narancsik József* dr., *Eizer Ilona* — *Ptacsék Viktor* kísérték az oltár elé a díszes násznépen kívül. A városházáról a vártemplomba hajtatott a lakodalmas menet, a hol *Szuly József* berkesdi esperes, a menyasszony nagybátyja, adta össze a fiatalokat, gyönyörű beszédet intézvén hozzájuk. Innen az új asszony szüleinek lakására mentek, hol a szerencsekivánatokot fogadta a fiatal házaspár és felolvasták az üdvözlő táviratokat, melyek még a »Nádor« vendéglőben lefolyó nászszakoma alatt is folytonosan érkeztek. A lakoma menüje a következő volt: Barna gomba-leves. Rajnai lazac és fogas tatármártással. Vegyes pécsi asztali 1882. Nyárson sült körítve. Kéknyelű (furmint) 1880. Fogoly lencse-purée-vel. Fánk és császár-pudding. Szegzárdi vörös. Pulyka-és récesült vegyes salátával. Tokaji. Compot. Torták. Parfait. Pezsgő. Mokka-kávé. A nászmenetben és lakomán résztvettek: Ruttkayné Kossuth Lujza, özv. Luise Viktorné, Luise Margit, Brázay Kálmán országgyűlési képviselő, ifj. Brázay Kálmán és neje Otocska Lenke, Brázay Vilma és Sarolta, Tihanyi Béla és neje, Blaskovits István ítélőtáblai elnök nejével és fiaival, Szuly József berkesdi esperes, Ehen Gyula szombathelyi polgármester, Incédy Dénes főgimn. igazgató, Szauter Antal görögországi, Tóth István széplaki plébános, Ságby Vince, Pilch Antal táblabíró, Vaniss Sándor főszolgabíró, Vaszary Gyula főkapitány, Csígy János

ügyvéd, Rihmer Kázmér kir. táblai bíró, nejével és leányaival és Heffner József. A lakoma alatt tósztokat mondottak Tihanyi Béla, Blaskovich István, Szuly József, dr. Narancsik József, Tóth István és Szuly Aladár. A fiatal pár a három órai vonattal Budapestre utazott, bucsut véve a társaságtól, mely még sokáig együtt maradt poharazás közben a Nádor vendéglőben.

— (**A gazdasági egyesület reaktiválása.**) Miután a baranyamegyei gazdasági egyesület vagyoni viszonyait az annak idején kiküldött miniszteri biztos, *Lekky István* földmívelésügyi miniszteri titkár, teljesen rendbe hozta, a miniszter az egyesület működésének felfüggesztését hatályon kívül helyezte s most már mi sem állja útját annak, hogy működése fonalát újra felvegye. *Lekky* miniszteri titkár már meg is érkezett városunkba az egyesület reaktiválására s *Trizler* alispán az igazgató választmány tagjait szeptember hó 26-ának d. e. 10 órájára egybe is hívta a megyei székház nagytermében megtartandó választmányi ülésre, melynek tárgyait az egyesület vagyonának és iratainak a miniszteri kiküldött által beszámolás mellett leendő átadása, az egyesület ügyeire vonatkozó intézkedések megtétele és esetleges indítványok tárgyalása fogják képezni. Ugyanaz nap délután 3 órakor az egyesület ugyancsak a megyeház nagytermében közgyűlést is tart, melyen tárgyalás alá kerül az igazgató választmány jelentése, azután az egyesület ügyeinek ideiglenes vitelével megbízott *Lekky István* miniszteri titkár számol be működéséről. Az egyesület új tisztikarát is ezen a közgyűlésen választják meg. Az egyesület vagyona meghaladja a 8000 forintot s az most már nemcsak a papíron van meg, hanem tényleg a kasszába is jut, a mi első sorban *Lekky* miniszteri biztos tapintatos és erélyes működésének az érdeme. Az egyesület tehát most már újjászülésében megerősödve foghat hozzá nagyfontosságú, áldásos feladatának teljesítéséhez, a miben a gazdaközönség fokozott érdeklődése és támogatása bizonyára segítségére is leend.

— (**A parketta-gyár veszedelme.**) Ma reggel hét óra után tüzet jelzett a toronyór a központi tűzörségnek. A tűz Majláth-utca 3. szám alatt volt a *Stein és Präger* parketta-gyárban, hova a tűzoltók teljes felszereléssel rukkoltak ki *Oberhammer* Antal tűzoltóőrpáncsnok vezetése alatt; a tűz a gubacs-malom padlásán támadt, hol valószínűleg valami eldobott gyufa vagy cigarettavégtől meggyuladtak az üres zsákok s ezekről a tűz a lépcsőkre és a gerendákra is áthatott. Tűzoltóink csakhamar elnyomták a tüzet, a mi szerencse is volt, mert a közelben vagy 30 ezer forint értékű fa van összehalmozva, a mire ha áterjed a tűz, óriási kár és nagy tűzveszedelem származik. Így a kár csekély, csak pár száz forintba tehető.

— (**Ülés a városházán.**) A városi regále-ellenőrző bizottság holnap délután 3 órakor ülést tart a városházán a gazdasági tanácsnok hivatalos helyiségében.

— (**Eljegyzés.**) *Duzl* János babarci vendéglős jegyet váltott *Rapp* Rezső szajki kántortanító leányával, *Ilka* kisasszonnyal.

— (**Éjjeli látogatók.**) Siklóson *Potosnyik* Anna, ottani lakoshoz késő este bekopogtatott két vándorló éjjeli szállásért. Az

asszony adott is nekik szállást, hanem azok már korán reggel bucsu nélkül távoztak a házból. S nemcsak adósok maradtak a szállás árával, de meg is lopták a szállásadónőjüket és annak cselédjét is, mindkettőnek ruháit elvivén magukkal. A károsok bejelentették az esetet a csendőrségnek s most nyomozzák a tolvaj éjjeli látogatókat.

— (**Szállítási kedvezmény.**) A m. kir. államvasutak a cs. kir. szab. déli vasutársaság nevében közli, hogy ásványszén, sajtolt szén (briquet) és kőszénkocsznak (Szabolcs és Bánya állomásokról származó) legalább is 2500 tonna elszállítása esetén, Üszög átm. állomásról Fiuméba 10000 kgr. után 53 forint helyett csak 46.50 kr. szállítási díj fizetendő. — Ezen kedvezmény vissztérítés útján alkalmaztatik és az azt igénybe vevő fél, mint feladóra szóló eredeti fuvarlevél másodpéldányok alapján élvezheti, melyek a m. kir. államvasutak igazgatóságának C. III. b. ügyosztályához 1899. év végéig betérjesztendők.

— (**Gallovich Viktor Amerikában.**) A budapesti VI. ker. kir. járásbírószág Amerikába szökött albirájáról, Gallovich Viktortól azt irták, hogy Gallovich Amerikában igen jól érzi magát s New-Yorkban az East Houdson Street 282. sz. a. levő Lefkovits-vendéglőben naponta 50 centes ebédeket eszik. Egy New-Yorkban lakó magyar katonaszökevény most azt írja, hogy ez a hír nem felel meg a valóságnak, mert Gallovich szörnyű nyomorba jutott. Az érdekes levélből, mely az Amerikába került többi magyarokról sem a legkellemesebb híreket közli, itt adjuk a következő részletet:

Én Gallovich-csal naponta összejövök és velem a lehető legbensőbb viszonyban vagyok; így jól tudom, hogy Gallovich jelenleg a lehető legrosszabb viszonyok között él már 7 vagy 8 hét óta, ennél fogva nem is ehetik 50 centes ebédeket, sőt örül szegény, ha itt-ott 5—10 centet valakitől kap, amiért aztán egy gulyást vagy kávé süteménnyel ehetik. Vanak napok, hogy nem eszik mást, mint egy darab kenyert; lakása nincs, az éjjeleket legtöbbször kávéházakban tölti, hol egy széken kiszundikálhatja magát, míg ha szert tehet 15—20 centre, úgy egy ötödrendű hotelben alszik.

Az a nő, akivel kijött, már régen faképnél hagyta és másokkal tartatja ki magát; a legocsmányabb életmódot folytatja.

Tehetségemhez képest egynehányszor segitettem Gallovichon, de magam is havi 13 dollár keresettel alig bírok kijönni ebben az aranyországban — különben magam is teljes öt hétig ugyanoly helyzetben voltam, mint most Gallovich.

Richtzeit Arthur, egy marosvásárhelyi fiatal ember, tartalékos tüzér-hadapród-örmszter, aki állítólag azért jött ide, hogy a háboruban résztvegyen, szintén a legnagyobb nyomorral küzd és teljesen el fog zülleni, ha hozzátartozói a lehető leggyorsabban ki nem segítik nyomoruságos helyzetéből. Richtzeit dolgozni egyáltalán nem akar, ami annál rosszabb rá nézve, mivel az ilyen embert itt megvetik . . .

Most pedig az itteni »honfitársakról« néhány szót! Nem hogy segitenék bevándorló honfitársaikat, hanem a legutálatosabb módon

kiszarolják őket s azután nem is ismerik többé. Kivétel azonban Lefkovits kávéház- és szálloda-tulajdonos, aki a rossz helyzetben levő magyarok sorsát a szívéen hordja és anyagilag is segíti őket. Richtzeitnak is adott öt dollárt . . .

Magam jan. 21-ike óta vagyok itt. Mint őrmester bizonyos összegű kincstári pénz elkártyázása után a büntetéstől való félelmemben kénytelen voltam megszökni. Tettemet azóta elször megbántam s már sokszor, nagyon sokszor megbűnhődtem érte . . .

— **(A tíz szobor.)** A főváros területén felállítandó tíz szobor elkészítésével megbízott művészek egy részének a miniszterelnök megküldötte a megbízatásra vonatkozó szerződést. A szobrok helyét és elkészítését illetőleg eddig a következő végleges megállapodások történtek: A körtéren négy szobrot állítanak föl és pedig: Zrinyi Miklósét (készíti Róna József), Pálffy Miklósét (készíti Szárnovszky), Bethlen Gáborét (készíti Vastagh) és Bocskay Istvánét (készíti Holló Barnabás). Ezek a művészek szerződés szerint egyenkint 20.000 frtot kapnak a szobor elkészítéséért és felállításáért. A népszínház előtt lesz Tinódy Sebestyén szobra, melyet Bezerédy Gyula szobrász készít el, a szerződésben kikötött 24.000 frtért, Jankovics Gyula 26.000 frtot kap Szt. Gellért szobrának elkészítéséért. A szobor a Gellérthegy alján fog állni. Az Attila-uton felállítandó Anonymus szobraért Ligeti 20.000 forintot kap. A művészek a szerződésben kikötött összegekért kötelesek a szobrokat a leleplezésre teljesen készen — a felállítás körül fölmerülő összes költségeket is beleértve — a kijelölendő helyre szállítani.

— **(Kinevezés.)** Dr. *Fejérváry* Imre báró főispán *Frühmond* Imre dr., pécs-bányatelepi kerületi orvost tiszteletbeli főorvossá nevezte ki.

— **(Halálozás.)** *Weirich* József, életének 56-ik évében szívszélhűdés következtében meghalt. Temetése holnap délután 5 órakor lesz a nyil-utca 18. számú házból a szigeti külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét szombaton tartják délelőtt 10 órakor a Ferencrendiek templomában.

— **(Szüreti ünnepély.)** *Szabó* Sándor vendéglős október hó 2-án a „Petőfi”-hez címzett vendéglő kerthelyiségében jótékony célú szüreti ünnepélyt rendez. A hölgyek kéretnek lehetőleg jelmezben megjelenni. A kerthelyiség szőlőskertté lesz átalakítva, hol szabad lesz a lopás, de a kit a kisbiró elcsíp, strófit fizet. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépti-díj 30 kr. A tánc-zenét egy jóhírű magyar zenekar szolgáltatja. Jó ételek és italokról gondoskodva van.

— **(Lóvásárlás Keleten.)** Egy ismert tudományos kutatónak most megjelent művében olvassuk a következő epizodot: A múlt évben Tibet rejtelmes tartományát akarván átutazni, harminc megtermett szolgálójával a Himalája havas láncolatán szándékozott keresztül hatolni. Apránként szöktek meg a szolgálói és mire a hegyláncot átlépte, csak kettő maradt közülük az ut fáradalmaitól elcsigázva, arra kérték, hogy a legközelebbi faiban lovat vásároljon, amire a tudós nagynehezen ráadta a fejét. Éppen egyik paripának a szügyét vizsgálgatta, mikor hárman hátulról megragadták és a földre terítették. Vagy har-

minc természetes férfi fogta körül és a tudós hiába ellenkezett. Hogy minél biztosabbak legyenek arról, hogy el nem szökik, hurkot kötöttek a nyakára és addig szoritották vele, amíg szemei kimeredtek. Azután pedig hátrakötötték a sarkát és tülegelni, rugdosni kezdték. Szóval a természetbuvár maga is elismeri — alaposan foglyuk volt, amíg egy ottani előljáró ki nem szabadította kényes helyzetéből

— **(Tüzek.)** *Strasser* Zsigmond tótkeszüi bérlőnek, a birtokán a napokban kigyuladt egy kazal gabona. Mire a tüzet észreveték, már a kazal lángokban állott s a gabonát megmenteni nem lehetett. — Felső-Ireghen *Füzi* György ottani lakosnak a háza gyuladt ki és lett a tűz prédájává. — Mohácson *Zombori* György mohácsi lakosnak a birtokán szintén kazaltűz volt. Egy kazal széna égett le s erről a tűz egy másik kazalra is átterjedvén, azt is elpusztította. Hogy mindeme tüzek miből keletkeztek, a vizsgálatnak nem sikerült megállapítania.

— **(Kicsi a Duna.)** A Duna már hetek óta már állandóan apad. Oly alacsony a víz tükre, hogy ilyen ezelőtt három évvel volt csupán. Az alacsony vízállás miatt a hajók csak lassított menetben s nagy elővigyázattal közlekedhetnek s ez az oka, hogy a személyszállító hajók mind nagy késéssel érkeznek a fővárosba. A földművelésügyi miniszterium vizrajzi osztályához érkezett jelentések szerint a Duna vízállása több helyütt a zérus alatt van. A vízmagasság többek közt Budapest 90, Paks 34. Baja 104, Mohács 104. Tekintettel az alacsony vízre, a folyammérnökség sok helyen kotrógépeket állított fel, hogy a homokzátányokat eltüntessék.

— **(Betörés.)** Borostyán-pusztán *Löwenfeld* Mórné házában a magtárt ismeretlen tettesek feltörték s onnan nagyobb mennyiségű gabonát vittek el. A betörésről a káros jelentést tevén a csendőrségnek, az a nyomozást megindította a betörők után, eddig azonban azok még az ismeretlenség homályában rejtőzködnek.

— **(Tolvaj csavargó.)** *Magorics* Vendel, felső-sütvényi pusztai lakosnak az udvarára a napokban valami vállalkozó szellemű csavargó lopózott be és elemelt onnan egy zsák kukoricát. Mikor már kifelé tartott a kukoricával a határból, akkor lopták rajta a lopáson a csendőrök. A tolvaj csavargót *Muzsi* Imrénnek hívják, Gyulajovancára való s mint csavargó tengette az életét. Most a börtönben fognak róla gondoskodni.

— **(Luccheni Budapesten.)** Az az elvetemedett ember, aki gyilkos kezével mérhetetlen gyászt hozott reánk, első kihallgatása alkalmával azt vallotta, hogy a királynét Budapesten látta először. Akkor azt hiték, hogy Luccheni nem mond igazat, de most már kétségtelen, hogy a gyilkos régebben tényleg járt a magyar fővárosban. A rendőrség megtalálta a Luccheni budapesti tartózkodását igazoló törzslapot. Nehéz volt erre ráakadni, mert Luccheni-nek a rendőrséggel semmi dolga sem volt. Nem tartóztatták le, nem is toloncolták el hivatalból. A rendőrség csupán az akkori szokásnak megfelelően a konzulátusok iránt való szivességből figyelte meg a konzulátusi költségen hazájukba juttatott külföldiek elutazását. Így került hozzá

a Luccheni törzslapja is, melyet 1894-ben július 10-én állítottak ki. Száma: 47.477, tartalma pedig a következő: Foglalkozása: nap-számos, kora: 21 éves, vallása: római kath., családi állapota: nőtlen, magassága: 165 centiméter, alakja: középtermetű, haja: barna, homloka: magas, szemei: kékek, szemöldöke: szőke, orra: rendes, szája: rendes, álla: rendes, szakála: — milyen nyelven beszél: olaszul, különös ismertető jelek: — lakása: nincs, sajátkezü aláírása: Luchini Luigi, születési helye: Parma (Olaszország.) A gyilkos nevét tehát eddig nem irták helyesen, mert ő maga Luchininek nevezi magát, ezen a törzslapon. Kezevonása gyermekes, a betűi rendetlen összevisszaságban állanak egymás mellett, irányuk eltér az egyenes vonaltól. Egyetlen jellegzetes vonás sincs az aláírásban. Teljesen olyan, mint az alsóbb néposztályokhoz tartozóké szokott lenni, akik csak rövid ideig tanulták az írás mesteriségét.

— **(Elvira és Folchi.)** New-Yorkban Williams-street 28-ik számú házában negyedik emeletén, 72-ik ajtószám alatt lakik egy nagyon furcsa házaspár. Egykor nagy szenzáció hősei voltak ők ketten, a magas, karcsu festő és az apró, szőke asszonyka. Az öreg Európa ujságai irtak róluk, a fényképesek árulták az arcképeiket sőt verset is irtak róluk, dicsőítették a poéták a mindenható szerelmet. Don Carlos leánya megszökött a fenséges papa udvarából. Egy piktor karján szökött, aki szentképeket festett, ájtatos szemü glóriás asszonyokat, közben sokat foglalkozott Elvira hercegnő szemével, szőke hajglóriájával. Két gólya volt a tanuja a hercegnő esküvőjének, mert a felséges papa tudni sem akart a leánya házasságáról. És Don Carlos nem könyörült meg, mint szokták azt a drámaiapák cselekedni a negyedik felvonásban. A spanyol trónkövetelő köszívüése nagyon reális szint adott ennek az operettlítésnek. A festő és a hercegnő bejárták egész Európát, majd megátkerültek Amerikába is. Itt azonban kifogytak a pénzből. Folchi közölte ezt Elvira hercegnővel, akinek csak ez a megjegyzése volt: — Furcsa.

Mindössze is furcsának tartotta az első percben, hogy nekik nincs pénzü. Aztán belátta, hogy inkább kellemetlen. Ma, midőn New-Yorkban, a Williams-street 28. számú házában negyedik emeletén, 72-ik ajtószám alatt lakik Folchi és Elvira, nézetei a pénzről igen megváltozhattak. Folchi ismét felvette ecsetjét, mely azonban csak soványan jövedelmez. Szerencse, hogy New-York modern építményei liftre vannak berendezve, különben Elvira hercegnő négy emeletet mászhatna meg, ha valami vásárolni valója akad a konyhája számára. Ilyenkor objektív bírálatot mondhat arról, hogy felér-e a szerelem egy fejedelmi udvartartással?

— **(Olaszországba ne vigyünk fegyvert.)** A szép Itáliába vidd el kedvesedet, de hagyj itthon minden öldöklő fegyvert, szuró, vágó szerszámot, legyen az akár revolver, akár stíletes bot, vagy borotva. A milánói forradalom óta külön rendőri engedély nélkül el van tiltva minden fajta fegyvernek házon kívül való viselése. Az ez ellen vétőket egyhavi fogsággal, vagy jobb esetben kétszáz lira pénzbüntetésre ítélik. A kínél pisz-

tolyt, vagy revolvert találnak, az ki nem kerül a fogságot, mely pedig négy hónapig terjedhet. A kinél orvtámadásra alkalmas fegyvert lelnék, egy hónaptól egy esztendeig való börtönnel sújtják és a ki pedig ilyet Olaszországba becsempész, hat hónapnál kevesebbet nem kap. Ilyen orv-fegyver a bombán, törön, stílétes boton és effélén kívül a hegyes kés is, melynek erős a pengéje, vagy melynek rugója van, továbbá az olyan lövő-fegyver, melynek csöve 171 milliméternél rövidebb és mindenféle szuró vagy lövő fegyver, mely botba, hüvelybe van elrejtve. Semmitféle szurásra vagy vágásra való eszközt nem szabad kellő ok nélkül a lakásból kivinni: a tíz centiméternél hosszabb ollót, a borotvát, a dikicsét, kerti kést, baltát, fejszét stb. Nemrég történt, hogy egy fiatal németet, a kinél nagyobbfajta zsebkést és revolvert találtak, a bíróság egy hónapi fogságra ítélte s ez volt még a legszelidebb ítélet. A szegény német két hetet le is ült és nagy közbenjárásra kivételesen elengedték neki a büntetés többi részét. Az olasz börtönnel való benső ismeretség nem a legkellemesebb velencei vagy nápolyi emlék s a ki el akarja azt kerülni, ne vigyen magával fegyvert.

— (**A szórakozott Pasteur.**) Pasteur, a híres tudós tudvalevőleg nagyon szeretett a veje családjánál Bourgogneban tartózkodni. Egy alkalommal, amint éppen asztalnál ültek s az ebéd a végére járt, Pasteur nagy csendesesen cseresznyét evett. Pohár viz állott előtte, a melyben minden szem gyümölcsöt előbb a legnagyobb gondossággal megmosott

s csak aztán tette szájába. A körüllevők mosolyogva szemléltek. Amint a nagy tudós ezt észrevette, kissé bosszusan rájuk szólt:

— Hiába mosolyogtok, kedves gyermekeim, nem tudjátok, mi mindenféle piszok van ezeken a cseresznyéken.

S folytatva a cseresznye tisztogatását, nagy apparátussal valóságos értekezést tartott nekik azokról a gonosz mikrobákról, mérges bacillusokról, a mik a cseresznye héján tenyésznek.

— Ime látjátok, milyen veszedelmek fenyegetnek innen, az ember alig óvakodhatik tőlük. Tegyetek úgy mint én, mossátok meg a gyümölcsöt.

S a szavak után az illásztris tudós gépiesen az előtte álló pohár felé nyult, melyben az előbb oly gondosan megmosta a cseresznyét s a mikrobás folyadékot egy hajtásra kitta . . .

Baja természetesen nem történt sem a cseresznyének, sem a viznek, sem a tudósnak.

— (**Ötvenéves szerzetesi jubileum.**) Szép ünnepet ült tegnap az irgalmas rend abból az alkalomból, hogy Pataky Lucidus, a pécsi irgalmas rend perjelje és főorvosa most töltötte be 50 éves szerzetesi jubileumát. Pataky Lucidus 1848 szeptember hó 21-én tette le a professziót Egerben s 1865-ben került Pécsre mint orvos. 1867-ben lett a rend pécsi házának perjelje s később törvényhatósági bizottsági tag. Pataky Lucidus általános tiszteletnek és szeretetnek örvend az egész városban, ahol több mit negyedszá-

zada végzi áldásos működését. A rend ünnepélyén, mely tekintettel az országos gyászra, a legszűkebb keretekben mozgott, Fűzy Szaniszló tartományi főnök is részt vett, azonkívül a város előkelőségei is megjelentek s élénk óvációkban részesítették a jubiláns perjelt.

— (**Meglopott kereskedő.**) *Hau-mann* Ignác, tamásii kereskedőnek a raktárából már régebb idő óta el-eltűnt egyetmás árucikk. A tolvajt azonban sehogysem tudta a lopáson rajtafogni, bár sokáig lesett rá. Végre most egyik segédje, a ki éppen a raktár körül járt, észrevette ott *Kramer* Andor nevű régen elbocsájtott segédjüket, a mint álkulcs-csal a raktárt fel akarta nyitni. Az esetről nyomban jelentést tettek a bíróságnak s az megindította a tettes ellen a vizsgálatot.

— (**„Százkilósok“ kerékpárversenye.**) Fölötte érdekes kerékpárverseny folyt le Párisban, a bois de Vincennesben. Csak olyanok vehettek részt a versenyben, akik súlyra meghaladják a száz kilót. Tizenegy induló akadt az ötvenkilométeres versenyben. Zuhogó záporban csapta le a starter zászlaját és a gömbölyű vesenyzők elindultak, olyan gyorsasággal, mely karcsubb kollegáiknak sem vált volna szegyenére. A tizennegyedik kilométernél egy kis baleset történt. A vesenyzők közül öt, akik hatodfél mázsát reprezentáltak, összeütközés következtében lebukott a gépekről. Barátaik segélyével visszaültek gépeikre s folytatták a versenyt. A huszadik kilométernél a 118 kilóból kifogyott a gőz s lefordult a kerékről. Első O. Wanderdouckt

lett, a ki 1 óra 44 perc 47 másodperc alatt érkezett a célhoz. A tizenkettedik fordulónál már egy két kilométeres körrel előtte volt társainak és ezentul csak a vezetővel kellett lépést tartania, aki mint második 4 perc és 28 másodperccel később érkezett a célhoz. A győztest a nagyszámu közönség élénk ovációkkal fogadta és csak testi sulyára való tekintettel nem emelték vállakra. Érdemes, hogy a versenyzők a verseny alatt mind valamennyien két-két kilót vesztek sulyukból, mint azt pontos mérlegeléssel megállapították.

— **(A Vezuv háborog.)** Nápolyból írják, hogy a Vezuv, mely az utóbbi hónapokban forrongott, dühöngött és rázkodott, néhány nap óta teljes erejével háborog és ontja magából a lávát a frissen képződött hét kisebb kráterrel együtt. A forró láva széles sávokban önti el a hegyeket s a tüzes por és kődarabok égis erő oszlopokban törnek elő a föld mélyéből. A főáramlat északnak indult, mintegy nyolcvan méter széles és öt-hat méter magas. Számtalan kisebb kitörés önti el a hegyeket is és utjukat egy-egy virágzó gesztenyefa lángalobbanása és gyors elhamvadása jelzi. A »Funiculi-Funicula« sikló működését be kellett szüntetni, mert a kiömlő lávától nagy veszedelemben volt. Éjszakánként ezer-számra tódulnak föl a hegyre nápolyiak és idegenek is, hogy gyönyörködjenek a természet legfelségesebb játékában.

— **(Regényünk.)** Tegnap számunkban most folyó regényünk befejezést nyervén, mai számunkban *Tiborc* Ágosttól kezdünk

közölni egy hosszabb elbeszélést. E közleményünk után — melyet szintén könyvalakban adunk — egy érdekesítő hosszabb regény közlését kezdjük meg.

— **(Egy párbaj és következményei.)** Mulattató párbajhistória történt Baján. Egy Athanackovics Szávó nevű szerb nemzetiségű fiatalember a város egyik előkelő vendéglőjében szidalmazni kezdte a zsidókat, a mit az ott jelenlevő Fischer Emil nevű fiatal kereskedő nem hagyott szó nélkül. A két heves ifju persze csakhamar hajbakapott és másnap kardpárbajjal intézték el a becsületen kölcsönösen ejtett foltot. A párbajban Athanackovics sulyosan megsérült, Fischer ellenben sértetlen maradt. Mődfelett fájt a fiatal Athanackovicsnak, hogy őt egy zsidó fiu megvágta. Haditanácsot tartott tehát bajai elvbarátaival és a bátor gyülekezet nemes boszura készült. Még a párbaj napjának éjjelén a város élénkebb forgalmu utcáin megjelentek a következő falragaszok: Sürgöny. Öld a zsidót, a népcsalót! Dr. Plósz Sándor, vezér. A rendkívül »szellemes« boszu hatástalan maradt, mert a bajaiak a bátor gyülekezet felhívása ellenére sem öltek zsidót. Azonban a rendőrség nyomozni kezdte az izgató tartalmu nyomtatvány szerzőit és csakhamar ki is kutatta őket. Ketten vannak; mind a ketten fivérei a megsérült zsidógyülölőnek. Tagadják tettüket, vannak azonban tanuk, kik igazolják bűnösségüket. A rendőrség ilyen körülmények közt áttette az ügyet a szabadkai törvényszékhez.

Pécs szab. kir. város
meteorologiai állomása jegyzetei

1898. szept. 22. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 62.4 mm. (súlyedő).
Hőmérsék = 10.9 °C
» maximuma : 20.2 °C
» minimuma : 7.3 °C
Párányomás : 8.6 mm.
Relatív nedvesség : 89%
Felhőzet : 6 Cirr. N. W.
Szélirány s erő : 0
Csapadék 24 órai : harmat, nyomok.
Változó felhőzet, enyhe.

Dr. Czürer.

VASUTI MENETREND.
PÉCSRŐL INDUL :

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30	
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:12	3:40	12:07	
(B.-Szt.Lőrinczről					
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)					
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:32	5:01	1:57	
Kaposvár felé ind.					
gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)					
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)					
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind.	10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20	
			V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé		8:29	6:34		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>		9:04	7:11		
<i>Barcs</i>		10:51	8:55		
<i>N.-Kanizsa</i>		1:29	11:41		
<i>Bécs</i>		8:50	8:52		
		Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé		5:35	12:14	4:20	8:18
<i>Üszögh</i>		5:50	12:25	4:34	8:30
<i>Villány</i> érk.		6:39	1:10	5:24	9:18
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51					
Mohács érk.	7:44	11:35	2:39	12:35	

vo-
kart
nem
pák
nyol
zint
s a
neg
gy-
ier-
olt:

első
be-
dön
há-
alatt
igen
set-
nez.
nyei
lvira
, ha
szá-
t ar-
elmi

ink
dve-
fegy-
akár
a. A
gede-
ver-
ellen
stben
pisz-

talános
Szomorús
dolatteljes

nyitás

kapcs

több sz

megnyi

F

nevezet

beiratka

jain d.

polg. le

gatói h

M

zöljük :

1.

vétetnek

iskola r

gezték,

előismer

A

5 frt díj

2.

9 hónap

3.

nagysága

Bő

igazgatój

Kel

Schnei

felügye

Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00				
Villány ind.	6:49	1:17	5:31	9:23
Eszék	8:08	2:25	6:44	10:40

PÉCSRE ÉRKEZIK :

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombovára ér.	1:52	10:03	1:30	6:21

	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:03	4:44
Uj-Dombovára ér.	2:26	4:46	9:52	2:07	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz.	9:52	sz. v.	9:53		
Dombovára érkezik	1:40		12:55		

	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Uj-Dombovár ind.	5:30	3:10	10:15	2:17	6:26
B.-Szt.-Lőrincz	7:31	4:41	11:34	3:39	7:32
Pécsre ér.	8:18	5:15	12:04	4:10	7:58

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:40	7:40
N.-Kanizsára ér.	1:35	3:42
Barcsra ér.	4:50	7:21
Pécsre	7:46	9:40

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13
B.-Szt.-Lőrincz ér.	8:27	7:01	11:25
Pécsre ér.	9:40	7:46	—

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:34	8:48	12:25	8:15
Villányba ér.	6:48	10:03	1:40	9:46
Mohácsról indul	5:50	9:15	12:20	8:25
Villányba érkezik	6:35	10:00	1:05	9:10
Villányból ind.	6:55	10:13	1:50	9:56
Pécsre ér.	8:01	11:23	2:53	11:30

Hajó ér. Mohácsra fölülről reggel 7:20, alulról d. u. 5:45.

T a n ü g y.

(A női kereskedelmi tanfolyam megnyitása. A pécsi közs. polg. leányiskolával kapcsolatos női kereskedelmi szaktanfolyam több szülő kívánatára a jelen 1898/99. évben megnyitattik.

Fölvihattak e végből mindazok, kik a nevezett tanfolyamot látogatni kívánják, hogy beiratkozás végett f. hó 23., 24. és 25. napjain d. e. 10 órától déli 12 óráig a községi polg. leányiskolai épület (Mária-utca 4. sz.) igazgatói helyiségében jelentkezni sziveskedjenek.

Mihez tartás végett a következőket közzöljük :

1. A női kereskedelmi tanfolyamba azok vétetnek föl, kik a polgári vagy felsőbb leányiskola négy osztályát jó eredménnyel elvégezték, avagy a bizottság előtt a megkívántató előismeretet fölvételi vizsga útján igazolják.

A fölvételi vizsgálatért a vizsgálat előtt 5 frt díj fizetendő.

2. A tanfolyam októberben kezdődik és 9 hónapon át tartatik.

3. A hallgatók részéről fizetendő tandíj nagysága a jelentkezők számától tétetik függővé.

Bővebb fölvilágosítást a polg. leányiskola igazgatója, *Reberics Imre* ur ad.

Kelt Pécsen, 1898. szept. 22-én.

Schneider István, Majorossy Imre,
felügyelő-igazgató. polgármester, isk. széki eln.

Közgazdaság.

□ A budapesti őszi gyümölcs- és állatános kertészeti kiállítás elhalasztása. Szomorúság tölti el a magyar nemzetet — hódolatlanul szeretett Királynénk gyászos el-

hunytá miatt; a mindnyájunkat betöltő mély gyász nem engedi, hogy kiállítások tartassanak. Ebből kiindulva, elhalasztották a jövő évre a folyó év október 9—16-ára tervezett kiállítást; de el is kellett halasztani e kiállítást, mert a nép könyeivel áztatott és a szent ravatalra helyezett koszorukba kötötték azon virágokat, a melyek az őszi kiállítást ékesíthették volna.

T Á V I R A T O K.

— A pénzügyi bizottság ülése. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház pénzügyi bizottsága mai ülésén *Szell Kálmán* elnöklete alatt a belügyi tárca költségvetését tárgyalta, melyet *Pulszky Ágost* előadó ismertetett és ajánlott elfogadásra.

Komjáthy Béla felhívta a miniszter figyelmét arra a sajnós körülményre, hogy a városokban és községekben nagyon könnyelmű gazdálkodás folyik; az adósságcsinálás és a pótdadó emelés ijesztő mérveket öltenek.

Emmer Kornél kérde, milyen stádiumban van a közigazgatás rendezésének kérdése.

Kossuth Ferenc a választási törvény revízióját sürgeti, mert az mégis tarthatatlan állapot, hogy a választói jogosultság alapjául szolgáló adóminimumok között az országban olyan óriási eltérések legyenek.

Mattekovits Sándor nem tartja a bizottság hivatásának oly elvek megbeszélését, a melyek a pénzügyekkel semmiféle összefüggésben és kapcsolatban sincsenek.

Perczel Dezső belügyminiszter az egyes felszólalók észrevételeire reflektálva kijelenti, hogy a közigazgatási reformjavaslatok legkésőbb a jövő év legelején közzétehetők lesznek. A mi a választási törvény revízióját illeti, a kormány is szükségesnek tartja, hogy a cenzus egységesen és egyöntetűen állapíttassék meg, de a kérdés megoldásának rendkívüli nehézségeire való tekintettel most még nem tudja megállapítani az időpontot, a melyben erre vonatkozólag javaslat lesz előterjeszhető. A városok háztartásának ellenőrzése tekintetében a kormány a legszigorubb eljárást követi.

A miniszter felszólalása után a bizottság a tételt elfogadta.

— A vigiliák 3-ik napja.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pécsi Burg-templomban az elhunyt királyné lelkiüdvéért tartott vigiliák ma véget értek. A mai requiemet *Schönborn* prágai érsek mondotta fényes segédlettel.

— Ujságharc a Dreyfus-ügyben. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisi lapok hevesen támadják *Chanoin* hadügyminisztert és elődjét, *Zurlindent*, hogy *Piquart* alezredest kiszolgáltatták a vezérkar boszujának.

— Ujabb anarchista merénylet. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi „Figaro“ írja, hogy Lilleben tegnap egy fiatal ember ötször rálőtt *Delabie* századosra. A merénylő anarchista.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, szept. 22.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők :
Buza, őszre: 9:15; későbbi szállítás: 8:62. —
Tengeri, szept.: —; őszre: 5:43. — *Rozs*, őszre: 7:45. — *Zab*, őszre: 5:34.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák hitelrészvény*: 354.—. — *Magyar hitelrészvény*: 388.—
— *Allamvasut*: 381:75.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi szeptember hó 19-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 2101. Hergely György — Csordás Juli házass. fölb. — hh.
2104. Bodi József — Szundi Mária házass. fölb. — hh.
2347. Bayer György — Kartai Éva házass. fölb. — hh.
III. 2312. Dr. Jakab Lajos — Kiss Aladár letét. — hh.
2321. Schmidt Mihály hagy. ügy. zárlat. — rmv.
2340. Tót Vince — Tót Zsiga György kiel. végr. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1878. Boda János — Varga Lajos számad. — hh.
1908. Dr. Toldi Béla — Deák Sándor s t. 352 frt 28 kr. — rmv.

II. polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1850. Siklósi takptár — Simon Juli zjog. bek. — rend.
1856. Antal János s t. — néh. Schrauf János örök. tkv. ügy. — mv.
1865. Merkl Mór — Merkl Fülöp s n. tjog. — mv.
1935. Bozsánovits Máttyás s t. kisk. tör. s tjog. bek. — hh.
2053. Mohácsi takptár — Jakab József s t. végr. zjog. visszaáll. — hna.
2092. Özv. Krisztánits Antalné — Körösi Gábor zjog. bek. — mv.
2093. Özv. Loggó Ferencné — Bálint Katalin zjog. bek. — hh.
2112. Dr. Áronffy Rókus — Takács Franciska zjog. tör. — rend.
2164. Özv. Krisztánits Antalné — Szabó Dávid zjog. bek. — rend.
2165. Özv. Krisztánits Antalné — Szabó József zjog. bek. — rend.
2187. Néh. Csonka János és György hagy. — hh.
2228. Doroghi Rozália — Hauk Antal végr. — hh.

Előadó: *Zsombokszky Ferenc.*

- III. 1933. Dr. Liber György — Storch István s n. végr. — hh.
1946. Nagyszebeni földhitelintézet — Obetkó Zsigmond végr. — vu.
1964. Szabó Sámuel — Siklósi segélyegylet végr. mszünt. — hh.
1965. Szabó Sámuel — Kohn Adolf végr. mszünt. — hh.
1966. Klautz János — Nagy Sándorné végr. — rend.
1969. Ullmann M. Károly — Csomor Mihály végr. — hh.
1973. Tasi Ferenc s n. — Dózsa Ádám s n. végr. — hna.
1975. Dr. Raics Lázár — Kovács János s n. végr. — rend.
2324. Danz Mihály — Kreutz Mór s n. végr. — hh.
2354. Dr. Tóth József — Takács Lőrinc végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- III. 2057. Herczeg Leopold jogt. elsaját. — fo.
2059. Kovács (kacs) Istók s t. közcsend ell. kih. — rend.
2062. Cseresnyés Pálné közcsend ell. kih. — rmv.
2063. Auer Lászlóné jogt. elsaját. — hh.
2084. Tóth János lopás. — hh.
2090. Jager Pál s t. — ms.
2094. Simon György s t. m. lak sért. — rmv.
2095. Naszári Lajos suly. t. sért. — rend.
2125. Keszthelyi László testi épség ell. kih. — hh.
2126. Hali Pál suly. t. sért. — fo.

2148. Németh János közcsend ell. kih. — ms.
2149. Hajdu Mihály s t. » » » — rmv.
2192. Kis L. vács Mihály s t. lopás. — rend.
2210. Uj. Ori András » » » — hh.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

V. 2369. Németh Géza s t. magánosok ell. erősz. —
rmv.
2379. Moncsik Elek s t. lopás. — r. vu., r. hh.
2388. Id. Kele József m. lak sért. — hh.
2390. Kolasics Mihály m. okir. ham. — hh.
2401. Hobor György suly. t. sért. — hh.
2403. Kis József » » » — hh.
2406. Guksics Stipo s t. lopás. — hh.
2724. Özv. Szentés Józsefné s t. gyilk. — hh.
2725. Boros Károly lopás. — hh.

Elintézésre kintüztött ügyek.

Bejelentések 1898. évi szeptember hó 26. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

V. 1770. Molnár József — Fehér Ipoly szolgálmi jog.
törles.
1876. Spiegel Armin — Polacsik Miksa 1318 ft
28 kr.
2219. Lancsuk község birtok-rendezés.
2240. » » » » »
III. 2185. Rinya-Szent-Királyon elhalt Hoffmann Lipot
hagy.
2208. Kömlődön elhalt Szonecker József hagy.
2220. Kapos-Szekcsőn elhalt Csokonai Mihály hagy.

Előadó: *Tóth Béla.*

V. 1484. Veigerding Mihály s t. — Korneli Péter s t.
2000 ft.
2105. Péter Julianna — Fodor István házass. fölb.
2106. Kereszturi István — Kovács Teréz » »
III. 2394. Schneider János — Szieberth Nándor végr.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

V. 1931. Csordás Anna s t. — Bornik Ferenc s t.
öröks.
1938. Dr. Rothschild Samu — Ekmann György s t.
650 ft.
1940. Pintér Ferenc — Busa Juli s t. ing. birt.
2357. Kir. kincstár — Kovács Lajos végr.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

III. 1869. Csizsár Mari — Poczu István zjog. előj.
1871. Steficsár Pál s n. — Illapcsics Lenárd s n.
tjog bek.
1880. Simonfay János — Simonfay Mihály zjog.
bekeb.
1881. Ifj. Hegedüs József — id. Hegedüs József
tjog bek.
1888. Huber Antal — Bernhard János s n. tjog bek.
1889. Kopa István — Kopa Sára tjog. bek.
1902. Müller Cirják s n. — Müller János s n.
szolg. törtl.
1916. Madarász Lajos — Pek József s n. tjog bek.
1936. Weisz János s n. — Hornis (fegyver) Róza
zjog előj.
1947. Lévai Albert — Lévai István tjog. bek.
2271. May Péter s t. — Hohner József s n. végr.
2314. Hirsch József — Ungár L. végr.
2323. Hága János — Vagner Teréz végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

III. 2156. Siklósi takptár s t. — Czillinger József s n.
végr.
2241. Özv. Szarvas Manóné — Fehérvári András
s n. végr.
2273. Markovics József — Kárász József végr.
2274. Pintér Károly — Özdi Imre végr.
2303. Siklósi kölcsönös segélyző egyesület s t. —
Sesics István végr.
2333. Kozlik János — Vuk János s n. végr.
2361. Szivér István s t. — Heil Károly s n. végr.
2362. » » » » »
2402. Lepoglavec Mária — Klarics Dóra s t. »

Büntető tanács.

Előadó: *Böcz Alajos.*

V. 2286. Tóth (szári) Márton s t. m. lak. sért.
2287. Filipán István rágalom.
2331. Kis Józsefné s t. k. t. sért.
2339. Horváth Mari becs. sért.
2345. Kőszegi Ferenc s t. lopás.
2346. Polics Mária s t. vallás ell. véts.
III. 2227. Korcsmáros József s t. lopás.
2233. Ersi Péter közcsend ell. kih.
2245. Kovácsics István lopás.
2246. Kovács Burkus József közcs. ell. kih.
2297. Horváth Teréz lopás.
2298. Bedő János s t. »
2299. Singer Bertalan »
2305. Schadt Jakabné jogt. elsaját.
2313. Molnár János közcs. ell. kih.
2314. Klotz Bálint s t. becs. sért. stb.
2342. Ács László s t. becs. sért.
2354. Bárdos István » »

Előadó: *Cziglányi Béla.*

V. 2352. Tarján Mihály s t. család, közokir. ham.
2759. Ifj. Varga (reecz) Jánosné szánd. emberölés.
2783. Kalányos János rablás stb.
2817. Kari János s t. gyilk., rablás.
III. 2193. Deutsch Ignác sikk.
2202. Tápai Mihály hat. és közcs. ell. kih.
2300. Cziczelle Mihály s t. sikk.
2341. Gergits György s t. s. t. sért.
2356. Szászi Ferenc s t. sért.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

2. szám.

1898.

HIRDETMÉNY.

A sásdi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság 1898. évi szeptember hó 7-én 5964. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy **Abaliget, Bános, Hetvehely, Husztót, Karáczodfa, Kovácsena, Orfú, Okorvölgy, Rákos, Szakál, Sz. Katalin és Tekerés** községekre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétevé, a helyszini eljárás a nevezett községekben **1898. évi október 8-án** fog kezdődni. A kitűzött határnapon a telekkönyvi és a kataszteri birtokrésztelkek azonosítása veszi kezdetét. Az a határnap, a melyen a betétszerkesztő bizottság a helyszinén a további teendőket megkezdi, a községi elöljárósággal külön fog közölni.

Ennélfogva felszólítatnak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Schwarz Imre,

betétszerkesztő.

Ekkenberger Lajos kir albiró helyett:

Dr. Borsitzky Imre,

kir. járásbiró

3 tuczat 5 forintért

valódi francia

Gummi vagy **halhólyagot**

a legfinomabb minőségben szállit a Nagyban-gummi-
áru raktár IX. ker., Üllői-ut 21. szám. Szétküldés
titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árukért a
pénz visszaadatik.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országut 56, (haltórral szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.